

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Brigity Chrástilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **žalobkyně: O. Z.**, zastoupena Mgr. Umarem Switatem, advokátem, se sídlem Kloknerova 2212/10, Praha 4, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní příhrádka 21/OAM, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 4. 2004, č. j. 24 Az 2357/2003 - 40,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovenému zástupci žalobkyně, advokátovi Mgr. Umaru Switatovi, **se odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti nepřiznává.**

Odůvodnění:

Rozhodnutím žalovaného ze dne 17. 12. 2003, č. j. OAM - 6348/VL - 11 - 15 - 2003, nebyl žalobkyni (dále jen „stěžovatelka“) udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a nebyla na ni vztažena překážka vycestování podle § 91 téhož zákona. Proti tomuto rozhodnutí podala stěžovatelka v zákonné lhůtě žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě, v níž uvedla, že žádá o přezkoumání rozhodnutí žalovaného. Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 8. 4. 2004, č. j. 24 Az 2357/2003 - 40, její žalobu zamítl. Proti tomuto rozsudku podala stěžovatelka kasační stížnost, v níž mj. požádala o ustanovení bezplatného zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti. Krajský soud proto dopisem ze dne 14. 6. 2004 vyzval stěžovatelku, aby soudu ve lhůtě 10 dnů předložila potvrzení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech. Stěžovatelka

uvedené potvrzení ve stanovené lhůtě soudu nepředložila. Krajský soud proto usnesením označeným v záhlaví tohoto rozsudku rozhodl tak, že stěžovatelčin návrh na ustanovení právního zástupce zamítl.

Proti tomuto usnesení podala stěžovatelka rovněž kasační stížnost, v níž uvedla, že s ním nesouhlasí, neboť se o uložení písemnosti na poště vůbec nedozvěděla, a proto zmeškala lhůtu pro zaslání tiskopisu zpět soudu. Vzhledem k tomu žádá soud, aby zrušil napadené usnesení krajského soudu a ustanovil bezplatného právního zástupce a tlumočnicka.

Stěžovatelka byla účastníkem řízení, z něhož napadený rozsudek vzešel (§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), a kasační stížnost je tak podána osobou oprávněnou. Kasační stížnost byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Stěžovatelka je zastoupena advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud podle obsahu kasační stížnosti dovedl, že se stěžovatelka dovolává stížnostního důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tj. nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky týkající se splnění podmínek pro ustanovení zástupce.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadené rozhodnutí v souladu s ust. § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. v rozsahu a z důvodů, které uplatnila stěžovatelka v kasační stížnosti a přitom sám neshledal vady uvedené v odst. 3 citovaného ustanovení, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Podle § 36 odst. 3 s. ř. s. účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu osvobozen od soudních poplatků. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne. Přiznané osvobození kdykoliv za řízení odejme, popřípadě i se zpětnou účinností, jestliže se do pravomocného skončení řízení ukáže, že poměry účastníka přiznané osvobození neodůvodňují, popřípadě neodůvodňovaly.

Podle § 35 odst. 7 s. ř. s. může soud navrhopateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát.

Z dikce citovaného ustanovení vyplývá, že účastníku lze ustanovit zástupce tehdy, jestliže jsou splněny dvě podmínky. Jedná se o účastníka, u něhož jsou dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a je to třeba k ochraně jeho zájmů. V projednávané věci se krajský soud zabýval splněním první zákonné podmínky, a když shledal, že není splněna, druhou podmínkou se již pro neúčelnost nezabýval.

Podle judikatury Nejvyššího správního soudu je povinnost doložit nedostatek prostředků jednoznačně na účastníkovi řízení, aby soud mohl posoudit, jsou-li splněny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Pokud účastník tuto povinnost nesplní, soud výdělkové a majetkové možnosti sám z úřední povinnosti nezjišťuje (viz např. usnesení publikované pod č. 537/2005 Sb. NSS).

V dané věci soud z obsahu soudního spisu zjistil, že Krajský soud v Ostravě zaslal stěžovatelce formulář potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech spolu s výzvou, aby jej vyplněný předložila soudu do deseti dnů od doručení. Písemnost byla stěžovatelce zaslána na adresu, na které se zdržovala (což potvrdila i ona sama v kasační

stížnosti), ale protože zde nebyla stěžovatelka zastížena, byla písemnost uložena do 2. 7. 2004 na poště. Stěžovatelce bylo uložení písemnosti oznámeno dne 16. 6. 2004 a znovu též 28. 6. 2004. Jelikož si stěžovatelka písemnost nevyzvedla, krajský soud správně dovodil, že bylo doručeno fikcí podle § 46 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v tehdy platném znění. Stěžovatelka na výzvu ve stanovené lhůtě a ani později nereagovala.

Krajský soud proto nepochybil, když s ohledem na výše uvedené návrh na ustanovení zástupce zamítl.

Ze shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

Stěžovatelka, která neměla v tomto řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.). Žalovaný žádné náklady neuplatňoval a Nejvyšší správní soud ani žádné mu vzniklé náklady ze spisu nezjistil, a proto bylo rozhodnuto tak, že žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Ustanovenému zástupci stěžovatelky nebyla odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti přiznána, neboť z obsahu soudního spisu nevyplývají žádné úkony právní služby, jež by v tomto řízení učinil. Advokát sice požadoval odměnu za dva úkony, aniž by však k výzvě soudu specifikoval, jaké úkony právní služby provedl.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. června 2006

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu